

Οικονομικά - Εταιρικά Νέα

Μαξίμου: Την επόμενη εβδομάδα οι αποφάσεις

Για την επόμενη εβδομάδα μετατίθενται οι αποφάσεις για οποιαδήποτε πολιτική πρωτοβουλία εκ μέρους της κυβέρνησης, σύμφωνα με κύκλους του Μαξίμου.

Για την επόμενη εβδομάδα μετατίθενται οι αποφάσεις για οποιαδήποτε πολιτική πρωτοβουλία εκ μέρους της κυβέρνησης, σύμφωνα με κύκλους του Μαξίμου.

Οι ίδιοι κύκλοι αναφέρουν ότι οι συνεργασίες που είχε σήμερα ο Πρωθυπουργός -μετά τις ολιγοήμερες διακοπές του- με μέλη του οικονομικού επιτελείου ήταν ενημερωτικού χαρακτήρα και ότι τώρα δεν υπάρχει καμία απόφαση.

Όπως ανέφεραν, το ζήτημα είναι πολυπαραγοντικό, ενώ σημείωναν ακόμη δεν πρέπει να διαταραχτεί ένα κλίμα που οδηγεί τη χώρα με ασφάλεια στη συζήτηση για το χρέος.

Οι κυβερνητικοί κύκλοι υπογράμμιζαν τέλος ότι οι κινήσεις θα πρέπει να είναι προσεκτικές και να μην έχουν ρίσκα.

Στο τραπέζι και θερινά τμήματα

Σύμφωνα με τις πληροφορίες, στο Μαξίμου αντιπαλεύουν δυο γραμμές, καθώς ο πρωθυπουργός δέχεται εισηγήσεις να θέσει σε λειτουργία τα θερινά τμήματα της Βουλής ώστε να ψηφιστούν όλα τα προαπαιτούμενα πριν την αξιολόγηση των θεσμών.

Σε αυτή την περίπτωση, η ολομέλεια θα συνέλθει στις 5 Οκτωβρίου και οι εκλογές μετατίθενται το νωρίτερο για τα τέλη Οκτωβρίου ή το Νοέμβριο. Το σενάριο αυτό προβλέπει ότι η κυβέρνηση επιλέγει να πάει σε θερινά τμήματα, τη σύνθεση των οποίων θα επιλέξει η ίδια με βουλευτές πιθανότατα που είναι διατεθειμένοι να ψηφίσουν και εφαρμοστικούς νόμους στη Βουλή.

Πρόκειται για μια εξέλιξη που κυκλοφόρησε έντονα ως σενάριο το πρωί και σύμφωνα με πληροφορίες μέχρι το μεσημέρι εθεωρείτο σίγουρο ότι θα ανακοινωθεί και επίσημα.

Ωστόσο, φαίνεται ότι υπήρξε και νέα εμπλοκή καθώς ο Αλέξης Τσίπρας δέχθηκε εκ νέου εισηγήσεις για επιτάχυνση των διαδικασιών με πρόταση για ψήφο εμπιστοσύνης και εφόσον αυτή δεν υπερψηφιστεί, την άμεση προκήρυξη πρόωπων εκλογών.

Το σενάριο για χρονική μετάθεση των εκλογών στα τέλη Οκτωβρίου ή αρχές Νοεμβρίου φαίνεται να έχει θετική απήχηση και σε ευρωπαϊκούς κύκλους που θα ήθελαν να έχουν ψηφιστεί τα προαπαιτούμενα και οι εφαρμοστικοί νόμοι ώστε να ξεκινήσει η συζήτηση για την αναδιάρθρωση του χρέους τον Οκτώβριο και μετά την πρώτη θετική αξιολόγηση.

Εκπρ. Μοσκοβισί: Ίσως χρειαστούν λιγότερα από 86 δισ. για Ελλάδα

Διέψευσε η εκπρόσωπος του Επιτρόπου Οικονομίας, Πιερ Μοσκοβισί, δημοσιεύματα που αναφέρουν ότι το τρίτο πακέτο στήριξης της Ελλάδας θα υπερβεί τα 86 δισ. ευρώ.

Διέψευσε η εκπρόσωπος του Επιτρόπου Οικονομίας, Πιερ Μοσκοβισί, δημοσιεύματα που αναφέρουν ότι το τρίτο πακέτο στήριξης της Ελλάδας θα υπερβεί τα 86 δισ. ευρώ.

Η Ανίκα Μπράιτχαρτ δήλωσε ότι τα δημοσιεύματα αυτά είναι απολύτως αναληθή και διευκρίνισε ότι οι χρηματοδοτικές ανάγκες του τριετούς προγράμματος της Ελλάδας δεν θα ξεπεράσουν τα 86 δισ. ευρώ, σημειώνοντας μάλιστα ότι θα χρειαστούν πολύ λιγότερα δάνεια, εάν όλα πάνε καλά.

Ανέφερε για παράδειγμα ότι αν το ΔΝΤ συμμετάσχει με δικά του κεφάλαια και αν η Ελλάδα καταφέρει να επιστρέψει νωρίτερα στις αγορές, τότε τα χρήματα που θα χρειαστεί η χώρα από το τρίτο πακέτο διάσωσης θα είναι πολύ λιγότερα από τα 86 δισ. ευρώ που προβλέπει το τριετές πρόγραμμα.

Η ίδια είπε ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή λαμβάνει υπόψη της τις αποφάσεις της ελληνικής κυβέρνησης στο πλαίσιο των ιδιωτικοποιήσεων και αναμένει περαιτέρω πληροφορίες. Υπενθύμισε ακόμη ότι το Eurogroup στη δήλωσή του της 14ης Αυγούστου αναφέρεται στο φιλόδοξο πρόγραμμα ιδιωτικοποιήσεων.

Κομισιόν: Λιγότερα από 86 δισ. θα χρειαστεί η Αθήνα εάν βγει στις αγορές

Οι χρηματοδοτικές ανάγκες του τριετούς προγράμματος της Ελλάδας δεν θα ξεπεράσουν τα 86 δισ. ευρώ επανέλαβε την Τρίτη η εκπρόσωπος της Κομισιόν Ανίκα Μπράιτχαρτ, χαρακτηρίζοντας απολύτως αναληθή τα δημοσιεύματα που αναφέρουν ότι το τρίτο πακέτο στήριξης θα υπερβεί το παραπάνω ποσό.

Σύμφωνα, μάλιστα, με την Μπράιτχαρτ, αν το ΔΝΤ συμμετάσχει με δικά του κεφάλαια και αν η Ελλάδα καταφέρει να επιστρέψει νωρίτερα στις αγορές, τότε τα χρήματα που θα χρειαστεί η χώρα από το τρίτο πακέτο διάσωσης θα είναι πολύ λιγότερα από τα 86 δισ. ευρώ.

Παράλληλα, η εκπρόσωπος της Κομισιόν επισήμανε μάλιστα ότι θα χρειαστούν πολύ λιγότερα δάνεια, εάν όλα πάνε καλά.

Όσον αφορά στις ιδιωτικοποιήσεις, η Μπράιτχαρτ υπενθύμισε ότι το Eurogroup στη δήλωσή του της 14ης Αυγούστου αναφέρεται στο φιλόδοξο πρόγραμμα ιδιωτικοποιήσεων, ενώ σημείωσε ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή λαμβάνει υπόψη τις αποφάσεις της ελληνικής κυβέρνησης και αναμένει περαιτέρω πληροφορίες.

Πώς μπορεί να αποπληρωθεί το χρέος;

Υπερβολικά φιλόδοξους χαρακτηρίζει τους στόχους που έχουν τεθεί για την ανάπτυξη στο πλαίσιο του τρίτου πακέτου στήριξης της Ελλάδας ο Μίχαελ Κέτερ, από το Frankfurt School of Finance and Management.

Όπως είπε σε συνέντευξή του προς τη Γερμανική Ραδιοφωνία Deutschlandfunk: «Συμμερίζομαι την εκτίμηση ότι στο νέο πρόγραμμα η βιωσιμότητα του χρέους διασφαλίζεται το ίδιο καλά ή άσχημα όπως και παλαιότερα. Αποφασιστικής σημασίας όμως είναι οι εκτιμήσεις για τον πληθωρισμό και την ανάπτυξη που το συνοδεύουν. Η Κομισιόν, για παράδειγμα, μιλάει για ρυθμούς ανάπτυξης της τάξης του 2,6% το 2016. Το βρίσκω υπερβολικά αισιόδοξο. Θα πρέπει να δούμε εάν η πραγματική οικονομία μπορεί να αποκτήσει τη δυναμική στο βαθμό που το επιθυμεί η πολιτική».

Πόσο σημαντική είναι εντέλει η διασφάλιση της βιωσιμότητας του ελληνικού χρέους για την οικονομική ανάκαμψη της Ελλάδας; Οι απόψεις των ειδικών διίστανται.

«Κατά τη δική μου άποψη», υπογράμμισε ο καθηγητής, «είναι αποφασιστικής σημασίας. Από τις απαντήσεις του γερμανού υπ. Οικονομικών Σόιμπλε διαπιστώνετε ότι το 50% της πρώτης δόσης θα δαπανηθούν για την εξυπηρέτηση του χρέους. Αφενός οφείλεις φυσικά να διασφαλίσεις την αξιοπιστία, αυτό επιτυγχάνεται όταν αποπληρώνεις τα χρέη σου. Αφετέρου δεν συμφέρει κανέναν όταν αξιοποιείς νέα δάνεια απλώς για να εξυπηρετείς τα παλιά. Με τον τρόπο αυτό δεν προκύπτουν καινοτομίες, νέες θέσεις εργασίας, επενδύσεις στην εκπαίδευση. Όλα αυτά χρειάζονται όμως για την ενίσχυση της παραγωγικότητας».

Επιτακτική η ανάγκη διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων

Μολονότι το ελληνικό χρέος κινείται πλέον σε δυσθεώρητα ύψη, ο ειδικός εκτιμά ότι μπορεί παρόλα αυτά να εξυπηρετηθεί: «Μπορεί να αποπληρωθεί εάν υπάρξει σημαντική ενίσχυση της ανάπτυξης. Με 180% επί του ΑΕΠ, το χρέος είναι στην παρούσα φάση όντως δυσβάσταχτο. Είναι υπερβολικά υψηλό. Μπορεί όμως να επιστραφεί, εάν επιτευχθούν ρυθμοί ανάπτυξης που θα κινηθούν για ορισμένα χρόνια στο 3 με 4%. Αυτό όμως είναι εφικτό μόνον εάν γίνουν πραγματικές διαρθρωτικές αλλαγές, μεταρρύθμιση της αγοράς εργασίας, μια βιώσιμη μεταρρύθμιση του συνταξιοδοτικού. Νομίζω ότι θα πρέπει να συμπεριληφθούν και φορολογικές αυξήσεις. Και κυρίως μια πιο αποτελεσματική εφαρμογή αποτελεσματικών φορολογικών κανόνων».

Όπως πολλοί άλλοι επιφανείς οικονομολόγοι, έτσι και ο Μίχαελ Κέτερ, θεωρεί μάλλον ανέφικτο το στόχο που έχει τεθεί για τις ιδιωτικοποιήσεις:

«Τις τελευταίες εβδομάδες ακούγεται το ποσό των 50 δισ. ευρώ. Θεωρώ ότι πρόκειται για μια αρκετά φιλόδοξη εκτίμηση. Πέραν αυτού τα μισά χρήματα πρόκειται να αξιοποιηθούν και πάλι για την εξυπηρέτηση του χρέους. Κατά την άποψή μου είναι δύσκολο να προβείς σε εκτιμήσεις διότι δεν θέλεις πωλήσεις όσο όσο σε μια αγορά όπου πέφτουν συνεχώς οι τιμές. Νομίζω λοιπόν ότι ο πήχης έχει μπει ψηλά, από την άλλη πλευρά όμως εκτιμώ ότι στην παρούσα φάση δεν χρειάζεται καν να υπάρχουν συγκεκριμένες εκτιμήσεις για το ύψος των ιδιωτικοποιήσεων».

Η Υποτίμηση Του Νομίσματος Της Κίνας Δεν Μπορεί Παρά Να Είναι Κακή Είδηση

Όπως έχετε ακούσει, η Κίνα υποτίμησε το νόμισμά της. Η συναλλαγματική ισοτιμία μεταξύ του γουάν (επίσης γνωστό ως renminbi ή RMB) και του δολαρίου είναι πάντα ελεγχόμενη από την κινεζική κυβέρνηση, η οποία ορίζει την τιμή και της επιτρέπει να εμπορεύεται σε μια στενή ζώνη γύρω από αυτή την τιμή. Την Τρίτη η Κίνα μείωσε την ισοτιμία-στόχο κατά περίπου 2%, και στη συνέχεια ακολούθησε μια δεύτερη υποτίμηση την επόμενη μέρα:

Συνέχεια....

Το μεγάλο ερώτημα είναι: «Γιατί συμβαίνει αυτό;». Υπάρχουν τρεις κύριες θεωρίες. Η πρώτη είναι ότι η Κίνα ανταποκρίνεται στην οικονομική της επιβράδυνση υποτιμώντας το νόμισμα της για να τονώσει τις εξαγωγές της. Η δεύτερη είναι ότι η Κίνα ανταποκρίνεται στις πιέσεις της αγοράς, οι οποίες πιέζουν το γουάν προς τα κάτω, λόγω της προαναφερθείσας ύφεσης. Η τρίτη είναι ότι η κυβέρνηση της Κίνας απλά προετοιμάζει το νόμισμα της χώρας για διεθνοποίηση, σύμφωνα με τις συστάσεις του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου.

Ας ξεκινήσουμε με την τρίτη θεωρία, η οποία - λυπάμαι που θα το πω - δεν έχει κανένα νόημα. Ο Nicholas Lardy των Διεθνών Οικονομικών του Ινστιτούτου Peterson εξηγεί το επιχείρημα του ΔΝΤ σε πρόσφατη ανάρτηση στο blog του:

“Το κίνητρο [της Κίνας] για την κίνηση αυτή είναι σχεδόν βέβαιο ότι συνδέεται με έναν άλλο στόχο: Την φιλοδοξία της Κίνας να εντάξει το RMB στα άλλα τέσσερα σημαντικότερα διεθνή νομίσματα (το δολάριο, το ευρώ, την λίρα στερλίνα και το γιεν) που αποτελούν το καλάθι της ειδικής μορφής διεθνούς χρήματος του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου γνωστό και ως SDR (special drawing rights). Το εκτελεστικό συμβούλιο του ΔΝΤ θα αποφασίσει το Νοέμβριο αν θα συμπεριληφθεί το RMB σε αυτό το καλάθι ...

Τα μέτρα που ελήφθησαν από την Κίνα, που δεν έχουν να κάνουν με την χειραγώγηση του νομίσματος της, είναι στην πραγματικότητα μια προσπάθεια να αφήσει το RMB να διακυμανθεί ανάλογα με τη δυναμική των αγορών συναλλάγματος ... κίνηση της Κίνας που είναι συνεπής με τη μακροχρόνια συμβουλή από το ΔΝΤ και το Υπουργείο Οικονομικών των ΗΠΑ, οι οποίοι έχουν επανειλημμένα ζητήσει από την Κίνα να υιοθετήσει μια πιο ελεύθερη συναλλαγματική πολιτική.”

Αυτός σίγουρα δεν είναι ο κύριος λόγος πίσω από την κίνηση της Κίνας. Πρώτα απ' όλα, ο χρόνος είναι ύποπτος. Η Κίνα βιώνει από ότι φαίνεται μια απότομη επιβράδυνση της οικονομικής της δραστηριότητας. Υπέστη πρόσφατα κατάρρευση των τιμών των μετοχών, η οποία είναι συχνά (αν και όχι πάντα) ο προάγγελος της ύφεσης. Αυτό το χρηματιστηριακό κραχ ήρθε αμέσως μετά την πτώση της πολύ πιο σημαντικής αγοράς ακινήτων. Συνολικά, η Κίνα μοιάζει να περνά ακριβώς την ίδια δυναμική αναπτύξεων και υφέσεων που όλες οι προηγμένες οικονομίες περνούν και είναι πάρα πολύ εξοικειωμένες.

Το ότι η κινεζική κυβέρνηση επέλεξε ακριβώς αυτή τη στιγμή για να απελευθερώσει το νόμισμα της φαίνεται πολύ - μα πάρα πολύ - συμπτωματικό για να το πιστέψει κανείς. Υπάρχουν και άλλοι λόγοι για να αμφιβάλλει κάποιος για την αιτιολογία της «διεθνοποίησης». Πρώτον, η κίνηση προκάλεσε αναταραχή στις χρηματοπιστωτικές αγορές σε όλο τον κόσμο. Αν όλοι γνώριζαν ότι η Κίνα επρόκειτο να κάνει κάτι τέτοιο στο πλαίσιο της προετοιμασίας για την απόφαση του ΔΝΤ τον Νοέμβριο, οι αγορές αυτές κατά πάσα πιθανότητα θα είχαν προεξοφλήσει την υποτίμηση πιο μπροστά (σε χρόνο). Επίσης, η δράση της κυβέρνησης δεν είναι πραγματικά συνεπής με μια μόνιμη - προσανατολισμένη στις αγορές - απελευθέρωση του νομίσματος της. Αν πραγματικά ετοιμάζονταν να αφήσει το γουάν να επιπλεύσει μόνο του, θα έπρεπε να διεύρυνε δραματικά τη ζώνη στην οποία το νόμισμα επιτρέπεται να εμπορεύεται, αντί από την απλή επαναφορά της τιμής-στόχου σύμφωνα με το διάταγμα.

Για μένα, η εξήγηση της «διεθνοποίησης» φαίνεται να ταιριάζει με μια γενική τάση των σχολιαστών - τόσο Δυτικών όσο και Κινέζων - να απεικονίσουν την κινεζική κυβέρνηση ως παντογνώστη, σοφό που έχει τον αυστηρό έλεγχο της οικονομίας. Όπως ο συνάδελφός μου Justin Fox έγραψε στο Bloomberg View πρόσφατα, αυτό μάλλον δεν ισχύει.

Αντ' αυτού, θα πρέπει να σκεφτούμε την υποτίμηση του νομίσματος της Κίνας, ως απάντηση στην επιδεινούμενη οικονομική κατάσταση της. Αυτό αφήνει αναπάντητο το ερώτημα εάν η απάντηση αυτή είναι μία προσχώρηση στις πιέσεις των αγορών, ή απλά μια προσπάθεια να τονώσει τις εξαγωγές της. Το πραγματικό ερώτημα είναι εάν το γουάν είναι υπερτιμημένο ή υποτιμημένο.

Αν το γουάν είναι υπερτιμημένο, τότε οι αγορές θέλουν να το πουλήσουν, και η κυβέρνηση απλώς τους δίνει την ευκαιρία να το πράξουν, προκειμένου να αποφύγει μία ακόμη πιο δραματική καθοδική αναπροσαρμογή αργότερα. Αυτό φαίνεται να ταιριάζει με τις ιστορίες της αυξημένης φυγής κεφαλαίων από την Κίνα. Αν οι άνθρωποι πραγματικά πιστεύουν ότι το γουάν είναι υπερτιμημένο και η οικονομία είναι έτοιμη να επιβραδύνει δραματικά, θα ήταν ένας λόγος για να τραβήξουν τα χρήματά τους από τη χώρα (αν και κάτι τέτοιο είναι δύσκολο, επειδή υπάρχουν οι έλεγχοι κεφαλαίων).

Αλλά λίγοι είναι πρόθυμοι να ισχυριστούν ότι το γουάν είναι υπερτιμημένο. Για περισσότερο από μια δεκαετία, η κοινή λογική έλεγε ότι η Κίνα κρατά το νόμισμά της τεχνητά χαμηλά, ώστε να δίνει ώθηση στις εξαγωγές της- μια πολιτική γενικά γνωστή ως μερκαντιλισμός. Αν ισχύει αυτή η περίπτωση, τότε η υποτίμηση της Κίνας είναι απλώς «μια από τα ίδια» - μια προσπάθεια να αποκρούσει την ύφεση, καθιστώντας το νόμισμα ακόμα πιο υποτιμημένο.

Είτε έτσι είτε αλλιώς, η υποτίμηση δεν είναι καλό σημάδι για την κινεζική οικονομία. Ο καθηγητής Christopher Balding του Πανεπιστημίου του Πεκίνου εξηγεί το γιατί σε πρόσφατη του ανάρτηση στο blog του. Ισχυρίζεται ότι η υποτίμηση πιθανότατα θα κάνει τις αγορές να αναμένουν περαιτέρω υποτίμηση, η οποία θα τείνει να επιταχύνει τη φυγή κεφαλαίων, ειδικά αν η Ομοσπονδιακή Τράπεζα των ΗΠΑ αυξήσει τα επιτόκια, όπως αναμένεται να γίνει. Η υποτίμηση θα βλάψει επίσης τις κινεζικές εταιρείες που έχουν δανειστεί χρήματα σε δολάρια, δεδομένου ότι τώρα θα είναι πιο δύσκολο για αυτές τις επιχειρήσεις να αποπληρώσουν τα δάνειά τους.

Έτσι, όποιος και αν είναι ο πραγματικός λόγος για την υποτίμηση του νομίσματος της Κίνας, η κίνηση αυτή αποτελεί κακή είδηση και στέλνει κακό μήνυμα για την κινεζική οικονομία.

Noah Smith - Bloomberg